

*Domeindiscussie 'hot item' in jeugdland*

# Wie zorgt er voor Piet en Rachid?

Binnen het jeugdbeleid zijn er nog veel onduidelijkheden over de bevoegdheid van verschillende professionals. Voor velen is niet helder wie verantwoordelijk is voor een bepaald aspect van de hulpverlening. Ook is het vaak zoeken naar waar de eigen verantwoordelijkheid eindigt en die van een collega-hulpverlener begint. Het probleem dat wordt aangeduid als de 'domeinddiscussie', was een terugkerend thema op de Landelijke Studiedag Jeugdbeleid, begin februari in het Rotterdamse WTC.

Tekst: Olga Hoekstra  
Beeld: Colorsan

"Het grootste probleem is de vraag wie verantwoordelijk is", stelde Fons Dingelstad, directeur van de directie Jeugd, Onderwijs en Zorg van de ministeries van OCW en Jeugd en Gezin tijdens zijn voordracht op de Landelijke Studiedag Jeugdbeleid. De verantwoordelijkhe-



**De verantwoordelijkheden in de jeugdzorg zijn te versnipperd.**

Dingelstad illustreert het probleem met een simpel voorbeeld: "Een meisje uit Woerden, dat op school zit in Utrecht en steelt in Culemburg. Wie is ver-

recteur ziet als oplossing onder andere het meer integraal behandelen. "We moeten met elkaar een traject inrichten waar doelgerichtheid voorop staat." Nu wordt er nog teveel dubbel werk gedaan, ondermeer omdat niet duidelijk is afgebakend waar de verantwoordelijkheid van de ene hulpverlener begint en waar die van zijn collega eindigt. Daarnaast legt Dingelstad een deel van het probleem ook bij de professionals zelf. "We zijn niet goed in het overdragen van verantwoordelijkheden", stelt hij. Hieraan moet gewerkt worden. "Het begint ermee dat je opschrijft wat je hebt gedaan."

#### Gezinsaanpak

Tweede Kamerlid Mirjam Sterk (CDA), ook gastspreker op het congres, liet weten dat wat haar betreft samenwerking in de jeugdzorg één van de speerpunten voor 2009 is. "De commissie-Jong wees het al uit; er moet meer samengewerkt worden.

Het is een uitdaging om breder te professionaliseren." Collega-kamerlid Marianne Langkamp van de SP benadrukte dat naast de wachtlijsten ook de bureaucratie in het werkveld hoge prioriteit heeft. Het water staat de professionals in de jeugdzorg volgens Langkamp inmiddels aan de lippen. "Het is niet meer leuk, werken in de jeugdzorg. Mensen lopen weg vanwege de bureaucratie. We moeten voorkomen dat mensen weglopen." Volgens het Kamerlid kan de helft van de hele huidige papierwinkel overboord. "Nu is de ontwikkeling dat verantwoording vooraf moet worden afgelegd. Maar beter is om verantwoording achteraf af te leggen. We moeten de jeugdzorg uit de greep van de bureaucratie halen." Haar betoog sluit aan bij dat van directeur Dingelstad. Er moet flink wat gebeuren. "Het is heel erg complex, als je het werkveld ziet. Dit moet sterk vereenvoudigd worden."

**Marianne Langkamp (SP):**  
**"Het is niet meer leuk, werken in de jeugdzorg"**

den binnen het jeugdbeleid zijn dusdanig versnipperd, dat het vaak onduidelijk is wie welke taak heeft. Diverse organisaties opereren op zowel provincie-, als gemeenteniveau. Daarnaast zijn er tal van verschillende hulpverleners van diverse organisaties bij één kind of (probleem)gezin betrokken. Wie waar precies voor verantwoordelijk is, is niet gemakkelijk te herleiden. Ook bij het doorverwijzen naar een andere hulpverlener is het niet duidelijk met welke instantie contact moet worden gezocht.

antwoordelijk voor haar? Het Centrum voor Jeugd en Gezin in Woerden of toch het Zorgadviessteam in Utrecht?"

#### Doelgerichtheid

Volgens Dingelstad geeft het simpele voorbeeld aan tegen welke "absurditeiten" hulpverleners aanlopen. Zijn devies: "We moeten op een praktisch niveau de hulp organiseren, uit de sfeer van het verantwoordelijkheidsdebat. Dat zal een uitdaging worden; hoe krijgen we de zorg het best gelokaliseerd." De di-